

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/207/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318201544
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318201544.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti žalovanému: U. S., nar. XX.X.XXXX, adresa Z., N. XXX/X, o zaplatenie 1.119,67 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp/23/2018-86 zo dňa 10.9.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že žalobca uzatvoril dňa 24.4.2015 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500111989 (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanému úver (nie revolvingový) vo výške 1.020,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach vo výške 36,09 Eur. V zmluve úplne absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z.z. Pod konečnou splatnosťou nie je možné považovať údaj 36 mesiacov, termín splatnosti je potrebné chápať ako konkrétny dátum (v zmluve je uvedená ako splatnosť počet splátok 36, nie však termín konečnej splatnosti). Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétne tak, aby si mohol spotrebiteľ už na začiatku urobiť obraz o dĺžke trvania úveru a tým zvoliť aj najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi. Je neprípustné, aby sa účastník zmluvy k tomuto údaju dopracovával výkladom či výpočtom. Význam slova „termín“ v Slovníku slovenského jazyka je „presné časové vymedzenie, určené pre nejaký úkon, pre splnenie alebo dosiahnutie niečoho“. V zmluve úplne absentuje dohoda o splácaní úveru a to o konkrétnych termínoch, do kedy majú byť splátky zaplatené. Takéto údaje sú uvedené len v oznámení veriteľa o schválení úveru, avšak toto oznámenie nie je dvojstrannou dohodou, nie je súčasťou zmluvy a teda je len jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý nemôže nahradiť dvojstrannú písomnú dohodu podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

3. Následne súd na vec aplikoval ust. § 3, § 39 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej len OZ), § 1 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1, 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch... v znení účinnom k 24.4.2015.

4. Súd uviedol, že uzatvorená zmluva (bez ohľadu na jej prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť) však svojím obsahom obchádza zák. č. 129/2010 Z.z. tak, že je absolútne neplatná podľa § 39 OZ. Zmluva o úvere uzatvorená so spotrebiteľom na úver vo výške 1.020,- Eur, pričom reálne podľa výpisu z účtu (č.l.

11 spisu) vyplatil žalobca spotrebiteľovi len sumu 918,- Eur, je postupom žalobcu v rozpore s § 39 OZ. Ak právny úkon svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, je absolútne neplatný. Podstatnou zločkou je dohoda o výške úveru, pričom zmyslom úveru je poskytnutie dohodnutej sumy na nejakú dobu, s ktorou sumou môže spotrebiteľ disponovať. V danom prípade sa strany dohodli na úvere vo výške 1.020,- Eur, avšak reálne žalovaný mohol disponovať len zo sumou 918,- Eur, čo je flagrantným porušením zmluvy. S poukazom na ust. § 451 ods. 1 a 2 a § 456 veta prvá OZ, keďže zmluva je absolútne neplatná s poukazom na § 39 OZ, žalovanému boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 918,- Eur zo strany žalobcu ako bezdôvodné obohatenie. Žalovaný je povinný potom žalobcovi vrátiť sumu 918,- Eur, pričom mu vrátil, podľa tvrdení žalobcu v žalobe sumu 179,57 Eur, teda má vrátiť ešte rozdiel poskytnutého úveru a vrátenej sumy.

5. Potom súd prvej inštancie s použitím ust. § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 a 2 OZ sa na základe námietky premlčania vznesenej žalovaným zaoberal otázkou premlčania uplatneného nároku a uviedol, že pokiaľ ide o počítanie subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva z neoprávneného majetkového prospechu (§ 107 ods. 1 OZ), správne postupujú sudy vtedy, keď za začiatok jej plynutia považujú deň, keď účastník zistil neplatnosť zmluvy (R 1/1979). V prejednávanej veci žalobca zistil, že sa jedná o bezdôvodné obohatenie dňom 24.4.2015 (v tento deň poskytol žalovanému sumu 918,- Eur), kedy začala plynúť subjektívna aj objektívna premlčacia doba. Potom subjektívna premlčacia doba uplynula najneskôr dňom 24.4.2017, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 15.2.2018, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Z dôvodu premlčania potom súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. O nároku žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný bol v konaní plne úspešný. Keďže ale žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

7. V závere odôvodnenia súd poukázal na to, že žalobca bol riadne predvolaný na pojednávanie, svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti, súd mu tak nemohol odňať právo konať pred súdom. Navyše súd vyzýval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a dôkazov, na ktorú výzvu žalobca nereagoval.

8. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu, podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, pričom uplatnil odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP a navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, pričom si zároveň uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

9. Žalobca ako prvé uvádzal, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva, na základe čoho by mal žalobca vedieť o neplatnosti zmluvy dňa 24.4.2015, teda aj o vzniku bezdôvodného obohatenia a teda, že práve v uvedený deň začala plynúť premlčacia doba. Spornosť záveru súdu prvej inštancie je daná aj tým, že rozsudok síce odkazuje na rozhodnutie aplikované pod R1/1979, avšak v konaní neboli preukázané ani skutočnosti, na ktoré by sa dalo aplikovať práve uvedené súdne rozhodnutie. Záveru súdu o tom, kedy žalobca mal údajne zistiť vznik bezdôvodného obohatenia odporuje aj fakt, že žalobca podal žalobu, čo samo o sebe vylučuje záver súdu, že žalobca zistil vznik bezdôvodného obohatenia dňa 24.4.2015. Vyhodnotenie námietky premlčania je vecne nesprávne, nemá oporu vo výsledkoch dokazovania a v tomto smere sú závery súdu minimálne sporné.

10. V ďalšej časti odvolania žalobca namieta záver súdu o neplatnosti zmluvy o úvere vyplývajúcej z toho, že na jej základe žalobca vyplatil len časť úveru a nie celú sumu. Túto skutočnosť nie je možné v zmysle žiadneho právneho predpisu považovať za neplatnosť zmluvy, pretože ide o otázku plnenia zo zmluvy a nie o neplatnosť.

11. V ďalšom bode odvolania žalobca namieta tiež záver súdu o tom, že nedošlo k poskytnutiu úveru v dohodnutej sume. Namieta, že nie je daný dôvod pre záver súdu, že zmluva o revolvingovom úvere neupravuje poskytnutie revolvingového úveru. Za poskytnutie úveru mal žalovaný uhradiť dohodnutý poplatok (102,- Eur). Namiesto toho, aby boli vykonané dve súbežné platobné operácie - vyplatenie úveru v sume 1.020,- eur a uhradenie poplatku žalovaným v sume 102,- Eur, bolo dohodnuté započítanie a vyplatenie rozdielu v sume 918,- Eur na účet žalovaného. Aj keď z rozsudku nie je zrejmé, či sa súd touto okolnosťou zaoberal, táto je dôležitá v súvislosti so záverom súdu o porušení zmluvy flagrantným spôsobom a tiež v súvislosti so záverom o neplatnosti, pretože súd z tejto istej okolnosti vyvodzuje

najskôr porušenie zmluvy a potom jej neplatnosť, čo sa ale navzájom vylučuje. Žalobca zmluvu žiadnym spôsobom neporušil, postupoval v súlade s jej ustanoveniami. Poplatok za poskytnutie úveru predsa žalovaný neuhradil iným spôsobom, ani to netvrdil.

12. Žalovaný odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolanie je sčasti dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods 1 písm. a/ CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na rozsah odvolania a žalobcom uplatnenú odvolaciu argumentáciu, bolo posúdiť správnosť skutkových a právnych úsudkov súdu prvej inštancie vedúcich k záveru, že predmetná zmluva o úvere je absolútne neplatným právnym úkonom a žalobca zároveň zmluvu flagrantne porušil, v dôsledku čoho, keďže žalobca zo zmluvy plnil žalovanému, vznikol mu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý ale bol už ku dňu podania žaloby premičaný, keď subjektívna lehota začala plynúť dňom poskytnutia finančných prostriedkov žalovanému. Súd prvej inštancie pritom v rozsudku naznačuje aj prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, jednoznačný záver ale v tomto smere v odôvodnení preskúmaného rozsudku neprijal.

15. Súd prvej inštancie pri prijatí finálneho názoru, že žalobca má nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je však premičaný, vychádzal z premisy, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že obsah alebo účel zmluvy obchádza všeobecne zákon č. 129/2010 Z.z., v zmysle § 39 OZ. Súd prvej inštancie pritom v ods. 12. odôvodnenia preskúmaného rozsudku argumentoval, že zmluva o úvere bola uzatvorená na úver vo výške 1.020,- Eur, pričom reálne žalobca vyplatil spotrebiteľovi len 918,- Eur, čo je v rozpore s § 39 OZ... Podstatnou zložkou je dohoda o výške úveru, pričom zmyslom úveru je poskytnutie dohodnutej sumy na nejakú dobu, s ktorou sumou môže spotrebiteľ disponovať. V danom prípade sa strany dohodli na úvere vo výške 1.020,- Eur, avšak reálne žalovaný mohol disponovať len so sumou 918,- Eur, čo je flagrantným porušením zmluvy.

16. Uvedené odôvodnenie absolútnej neplatnosti predmetnej úverovej zmluvy prvoinštančným súdom je všeobecné, nejasné, nepresvedčivé, vnútorne rozporné, vyúsťujúce do protichodných právnych záverov. Súd prvej inštancie pritom svoj záver neodôvodnil zo všetkých zákonných hľadísk a neanalyzoval všetky skutkové okolnosti, ktoré prichádzajú do úvahy.

17. Predovšetkým súd prvej inštancie prijal záver, že predmetná zmluva o úvere svojim obsahom obchádza zák. č. 129/2010 Z.z. bez toho, aby uviedol, ktoré konkrétne dojednanie v zmluve je obchádzaním citovaného zákona, v ktorom jeho konkrétnom zákonnom ustanovení. Súd pri prijatí tohto záveru ani neanalyzoval ako predmetná zmluva (vč. jej súčasťou) upravuje dotknuté vzťahy zmluvných strán. Iba po takejto analýze mohol súd dospieť k záveru, či došlo alebo nedošlo k porušeniu zmluvy. Žalobca pritom tvrdí, že v zmluve bolo dohodnuté započítanie a vyplatenie rozdielu (hoci sám neuvádza, v ktorej časti zmluvy, v ktorom jej ustanovení). Pokiaľ súd prijal záver, že v danom prípade došlo k bližšie nekonkretizovanému obchádzaniu zákona, nevysvetlil ani v čom predmetná zmluva o úvere síce formálne zodpovedala zákonu, avšak v konečnom dôsledku na základe nej vznikali práva a povinnosti, ktoré mali byť v rozpore s účelom alebo zmyslom zákona. Pokiaľ súd prijal záver, že ak napriek dohodnutej výške úveru 1.020,- Eur bolo žalovanému vyplatených 918,- Eur, čo má byť flagrantným porušením zmluvy, opätovne neuvádza, ktorý obsah zmluvy, v čom konkrétnom, v ktorom jej ustanovení, bol tým porušený. Z takéhoto odôvodnenia záverov prvoinštančného súdu nie je ani zrejmé z akých

dôvodov, ak dve paralelné platobné operácie - vyplatenie úveru spotrebiteľovi a zároveň zaplatenie spotrebiteľom poplatku za poskytnutie úveru, boli nahradené jednou operáciou, ktorou veriteľ vyplatil spotrebiteľovi úver znížený o dohodnutý poplatok, by malo ísť o postup v rozpore s dobrými mravmi. Preskúmateľné úvahy, ktoré viedli súd k tomuto záveru v odôvodnení absentujú. Napokon citované odôvodnenie prvoinštančného súdu vyúsťuje aj do protichodných právnych záverov, keď na jednej strane prijal záver, že predmetná zmluva o úvere ako právny úkon je absolútne neplatná a na druhej strane, že žalobca postupoval tak, že porušil zmluvu, ktoré sa navzájom vylučujú. Nie je možné porušiť absolútne neplatnú, teda neexistentnú zmluvu.

18. Keďže na ustálenie prioritného záveru o neplatnosti danej zmluvy o úvere nadväzujú ďalšie závery prvoinštančného súdu o bezdôvodnom obohatení a jeho premlčaní, pričom predmetná zmluva, z ktorej vychádzajú je s poukazom na uvedené nezdôvodnená a spochybnená, s poukazom na procesnú ekonomiu (čl. 17 CSP) nebol dôvod a bolo by predčasné, aby sa v tomto štádiu konania odvolací súd zaoberal nadväzným skutkovým a právnym posúdením veci.

19. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

20. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

21. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

22. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález sp. zn. I. ÚS 226/03), treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

23. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Podľa odseku 3, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

24. Odôvodnenie rozsudku súdu a primerane i uznesenia (§ 234 ods. 2 CSP) musí mať náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Nepostačuje uviesť iba všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých boli tieto skutkové zistenia vyvedené. V odôvodnení rozhodnutia musí súd spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval. Účelom odôvodnenia je logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Ak rozhodnutie súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné.

25. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany; porušením uvedeného práva strany a povinnosti súdu sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky i s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadne riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

26. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá dôvodnosť podaného odvolania podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP v závislosti od miery znemožnenia stranám realizovať ich právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

27. Keďže v danom prípade došlo nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie (neodôvodnením rozhodnutia v súlade so zákonnými požiadavkami) k znemožneniu stranám realizovať ich procesné právo na vysvetlenie dôvodov rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom s poukazom na mieru zlyhania súdu prvej inštancie, keď rozhodnutie fakticky v relevantných záveroch právne ani vecne riadne neodôvodnil, nie je dobre možné tento nedostatok napraviť až v konaní pred druhoінштанčným odvolacím súdom.

28. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude ďalej postupovať v zmysle vyššie uvedených intencií, opätovne vyhodnotiť vykonané dokazovanie, ak to bude nevyhnutné, vykonať aj dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavhol (§ 295 CSP), posúdiť vec podľa všetkých náležitých hmotnoprávných zákonných ustanovení s prihliadnutím na to, že sa jedná o spotrebiteľskú vec, ktorej je súd povinný poskytnúť spotrebiteľovi ex offa súdnu ochranu, následne vo veci opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 CSP vo všetkých jeho častiach riadne odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách prvoinштанčného, ale aj tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).